

Redakcja i Administracja
Warszawa
ul. Waraska 7—Tel. 6.08.79

Kraków
ul. Św. Tomasz 11—
Telefon 103-10

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ
WYCHODZI CODZIENNIE RANO
WYDAWCA: RADA NACZELNA P. P. S.

Cena 10 groszy
Miesięcznie 2.50 złotych
Zagranicą 5.60 złotych

Konto P.K.O. w Warszawie Nr. 29.129
Poczta Prekazy Rozrachunkowa
Urząd Pocztowy Warszawa i Kartoteka N. 100

Warunki prenumery, w Krakowie z odnośnieniem miesięcznie zł. 2.50, na prowincji miesięcznie zł. 2.50, zagranicą zł. 5.60. Za zmianę adresu 50 gr.
Ceny ogłoszeń: za wiersz wysoki 1 milimetr w tekście gr. 60, zwykłego gr. 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Pozostawienie i zaopiniowanie pracy opłacone
Drukarnia tabliczowa z 80 proc. drzewa. Układ ogłoszeń tekstowych i zwykłych 6-tio szpaltowy. Za treści ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Zatarg chińsko-japoński zaostrza się

Z depeš poniższych widać, że starce zbrojne Chińczyków z Japończykami rozpalili flegmą w Chinach nienawidzą do Japonii, przytłumioną w ostatnich cza-

sach siłą zbrojną najeźdźców. Już Japonia sama się boi, że nie uda jej zawrzeć kompromisu z Chinami.

Niepokój w Japonii

Z Tokio donoszą, że kółka japońskie są bardzo zaniepokojone możliwymi oddźwiękami wyrażającymi się w Chinach północnych. Sądzą tu, iż trudno będzie osiągnąć kompromis z władzą chińską, gdyż wszelki kompromis równoznaczny byłby z utratą prestiżu, co wzmocniłoby agresywność chińska i mogłoby wywołać poważne echa w Mandżukuo, a na-

wet w Korei. Te same kółka wątpią, by sprawa mogła być obecnie zlikwidowana pomimo wysiłków japońskich w tym kierunku. Zdaniem niektórych, wszyscy oby watele japońscy powinni opuścić Chiny środkowe i południowe, aby nie trzeba było ich ochraniać, a wszystkie wojska japońskie skoncentrować dla obrony Chin północnych.

W Japonii pesymizm

Po posiedzeniu rady ministrów premier Ich. Konoze udał się do rezydencji cesarza w Hayama.

Kółka dobrze poinformowane są nastrojone pesymistycznie.

Japonia pragnęłaby kompromisu

Japońskie ministerium wojny ogłosiło komunikat, w którym podaje, że wojska chińskie w Siyuan koncentrują się w Pa-Pao-Czang, linia kolejowa Pekin — Tienstin została zniszczona, rokowania chińsko-japońskie w Pekinie znalazły się w impasse, Chiń-

czyści nie zamierzają wcale opuścić zajmowanych obecnie pozycji i że nie ma żadnych możliwości znalezienia kompromisu, ponieważ wszyscy odcierwie 27-aj armii chińskiej są bardzo wzorowo uzbrojeni do Japonii.

Jeszcze mają nadzieję na kompromis

Według ostatnich doniesień z Pekinu do Tokio, wszczęto w Pekinie rokowania w celu znalezienia kompromisu. Japońskie kółka dyplomatyczne mają jeszcze nadzieję, iż uda się pokojowo rozwiązać konflikt. Sądzą tu, że generał Sung-Cze-Juan, przewodniczący rady politycznej prowincji Hopen i Czau-

bar, oraz chińskie władze lokalne skłonne są ograniczyć incydent. Zdaniem tych kół, marszałek Czang-Kal-Szek pragnąłby ścisnąć swe wojska do Chin północnych. Po czym dopiero starabym się o wszczęcie rokowań z Japonią. Władze japońskie uczynią wszystko dla załatwienia konfliktu na miejscu.

Występ Degrelle'a

Przywódca faszystów belgijskich, Leon Degrelle, wystąpił tych dniach na publicznym zgromadzeniu w Antwerpiu. Było to jego pierwsze wystąpienie po kłęsce, poniesionej podczas wrześniowych wyborów w dniu 11-go kwietnia w Brukseli.
Degrelle z właściwym sobie tupelem oświadczył, że wprawdzie 11 kwietnia rexiści ponieśli porażkę, ale od dnia tego ruch ten znów zdobywa utracone terytorium. Podczas wyborów w dniu 11 kwiet-

nia — mówił Degrelle — katolicy połączyli się z marksistami pod egidą Moskwy. Gdyby rexiści mieli powrócić do partii katolickiej, to było by to nieprzywilejność wobec tych zwolenników rexa, którzy do żadnego wyznania nie zaliczają się.

Nasi panowie z „ABC” i innych „Gościów” ze zdumieniem dowiedzieli się, iż w Belgii katolicy podjęli się z marksistami i razem poszli pod komendę Moskwy!

Zadżumione szczury na angielskim transportowcu

(Kor. własna)

Na przybyłym z Dalekiego Wschodu do Londynu transportowcu frachtowym „Somal” stwierdzono na obecność czarnych żarzących dżum szczurów.
Władze portowe Londynu zarządziły natychmiastowe przetworzenie rozładunku. Zagazowano statek, oraz podjęto wszelkie inne stosowne w takich razach kroki, aby zapobiedz przedstaniu straszli-

wej zarazy na ludzi.
Powołano urzędy są przekonane, iż nie zajdzie wypadek zachorowania, ponieważ obecność szczurów w porę zaważoną i wszelkie zarządzenia zastosowano we właściwym czasie.
Statek stoi w porcie izolowany od innych okrętów i pod ścisłą kontrolą policji sanitarnej.

Japonia odrzuca protest Chin

Z Nankinu donoszą, że chiński minister spraw zagr. złożył na ręce charge d'affaires japońskiego Hidaka protest z powodu ostatnich wydarzeń w Chinach północ-

nych. Hidaka odpowiedział, iż protest ten jest nie do przyjęcia, ponieważ nie zgodny jest z faktami.

Czang-Kaj-Szek nieprzejednany?

TOKIO (PAT). Agencja Domei donosi z Hankoku, że marszałek Czang-Kal-Szek przesłał burmistrzowi Pekinu i gen. Feng-Si-Hanowi, dowódcy 37 dywizji

29 sierpnia instrukcję, aby odrzucił wszelkie warunki kompromisowe, nie ustępował ani jednego calu ziemi, nie liczył się z ofiarami w ludziach.

Rada ministrów w Tokio

Wczoraj sebrała się w Tokio na nadzwyczajnym posiedzeniu rada ministrów, która, jak sądzą, dążyć będzie do osiągnięcia współpracy w parlamencie i z

innymi finansowymi, celem spróśnięcia sytuacji, jaka powstała w Chinach północnych.

Świat arabski przeciw podziałowi Palestyny

Reuter donosi z Jerozolimy, że od dnia ogłoszenia raportu Komisji królewskiej, zanolowano tylko jedno zajście w Palestynie, mianowicie w plątek w Birseha Arabowie usłowoali zapalić ogień na znak protestu. Policja rozprawiła manifestantów, przy czym znalaziono 2 bomby, z których jedna wybuchła, nie wyrządzając zresztą szkód. Wysoki komisarz Palestyny zażądał od władz syryjskich skłoneń trawienia wojsk francuskich na granicy, celem przetrzeźnienia wkroczenia band libańskich do Palestyny. Zaprzeczają wiadomości, jakoby policja ares-

towała w Jaffie 25 osób w następstwie manifestacji.

Naczelny komitet arabski otrzymał od premiera Iraku pismo, zawierające, iż Rząd iracki zamierza zaprotestować wobec Anglii przeciwko projekciowi podziału Palestyny. Irak przeciwny jest temu rozważaniu i skłonny jest udzielić Arabom pomocy w dążeniu do uzyskania zadośćuczynienia ich postulatami narodowymi. Ponadto komitet otrzymał zapewnienie poparcia ze strony emira Kordubii i emira Transjordanii Amolthaha.

Fabrykacja kandydatów do Pomocy Zimowej

Kolólnikiem z dnia 8. VI. 1937 r. Nr. 96 (Dz. Urz. M. K. Nr. 18 pc. 134) wydało M. K. w porozumieniu z Min. Opieki Społecznej wskazówki, robotnicy zatrudnieni na podstawie umowy o pracę (przy pracach doradczych) w przedsiębiorstwie PKP, podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.

Obowiązkowi temu podlegają bez względu na czas trwania roboty i czas zatrudnienia danego robotnika następujący pracownicy: 1) wszyscy sezonowi robotnicy wykwalifikowani; 2) robotnicy przyjęci do PKP, jako pracownicy czasowi po dniu 15. III. 1937 r. na mocy upoważnienia właściwej władzy, od dnia nadania charakteru pracownika czasowego; 3) robotnicy sezonowi zajęci przy sezonowych robotach inwestycyjnych, konserwacyjnych i renowacyjnych przy ścianie określonych budynków (wymienionych w okólniku) i 4) robotnicy sezonowi nasycałymi materiałami drzewnymi.

Okólnik jest tak redagowany, że — jest to odpowiedniej interpretacji władz kolejowych — tylko mała garstka robotników sezonowych będzie objęta ubezpieczeniem na wypadek braku pracy.

Ubezpieczenie to zapewnić w zimie, chociaż małe, ale ustawowe zasiłki i robotnik nie musi się kłaniać różnym „komitetowemu” państwu, aby przewetować się.
Roboty sezonowe na kolejach trwają z reguły więcej, niż 6 miesięcy i robotnicy na nich zatrudnieni podlegają przymusowi ubezpieczenia. Po wejściu w życie cytowanego na wstępie okólnika, olibryzmie rzecze sezonowo pozostaną na zimę bez zasiłków i zdane będą na gorąką zapkę filantropii w rodzaju „Pomocy zimowej”.

Ta fabrykacja nędzy jest niepojęta! Zamiast w każdym sezonie rozszerzać grupy, podlegające ubezpieczeniu, władze wysiłają się na zwężenie zakresu ustawowej pomocy na wypadek braku pracy, przynajmniej ciężar utrzymania bezrobotnych na społeczeństwo, t. j. przeważnie na świat pracy.

Uroczystości w Gdyni

Wczoraj z okazji „Święta Morza” odbyły się w Gdyni liczące uroczystości z udziałem floty wojennej.
W uroczystościach wziął udział p. Prezydent Replitej.

Strajk hotelowo-gastronomiczny w Paryżu

Z Paryża donoszą: W strajku hotelowym nie zostały żadne zmiany. Strajk trwa w hotelach, kawiarniach i restauracjach dając się odczuwać tylko w niektórych zakładach. Kawiarnie na bulwarach, na Poles Elizejskich, na placu obłazi gości.

Gwiazdy, na Montmartre, Montparnasse i w dzielnicy łacińskiej są otwarte. Otwarte są również wielkie hotele. Niektóre zakłady pracują w zmniejszonym zakresie, wystarczającym jednak dla potrzeb, na placu obłazi gości.

Chili i Peru nie chcą uznać gen. Franco

Poselstwa republik Chili i Peru w Paryżu zaprzeczają stanowisko, wysłane im, podany przez niektóre dzienniki, jakoby

urządy tych państw weszłyby rokowania z przedstawicielami gen. Franco i jakoby gotowe były uznać rząd w Burgos.

Powstanie Kurdów nie wygłosi Turcy wstrzymali operacje

Z Ankarze z źródeł półurzędowych donoszą, że działania wojenne przeciwko rebeliantom w regionie Derim zostały właściwie przerwane. Sztab generalny uważa, że dalsze powstanie się wojsk regularnych w okrzegach górskich, znajdujących się w rełwach zbuntowanych szeregów, byłoby połączone z dużym ryzykiem.

Postanowiono zatrzymać się w dolinach i przygotować do własny punkt wypadku dla nowej akcji oczyszczenia zabuntowanych obszarów. Bardziej niespokojne żywioły kurdyjskie, zamieszkałe na obszarach, kontrolowanych przez władze, zostaną skierowane do zachodniej i południowo-zachodniej Turcji.

Układ waszyngtoński leży w gruzach

Department stanu Stanów Zjednoczonych stwierdza, że na budowę dwóch nowych pancerników, uzbrojonych w dział 16-calowe, Słany Zjednoczone zdecydowały się z wielkim ubolewaniem. Decyzję tę jednak musiano

powziąć, gdyż okazało się, że inne państwa nie chcą utrzymać się w granicach 14-calowego kalibru dział okrętowych. Rządy, które podpisały waszyngtoński układ morski, twierdzą, że zasada maksymalnego kalibru 14 cala nie została powszechnie przyjęta.

Na froncie

Urzedowo donoszą, że wojska rządowe, działające na odcinku Sierra de Guadarama, za zajęły wczoraj rano miejscowość Villa Nueva del Pardillo, na zachód od Madrytu, bierąc do niewoli 600 jeńców, w tym 7 oficerów. Zdobytoby również obfity materiał wojenny, oraz duże składki żywności i amunicji.

„Tregastel” wolny

Francuski statek handlowy „Tregastel”, zatrzymany 4 b. m. przez krążownik powstający „Almirante Cervera” i odprowadzony pod eskortą do portu w Bilbao, zwolniony został wczoraj. „Tregastel” odplynął niezwłocznie na morze.

Wiadomości telegraficzne

— W porcie Galesu nastąpił wypadek na kulkach kontenerowych „Ulla” 3 oficerów zostało rannych, a kilku marynarzy odniosło rany.

— Wczoraj przybył do Paryża simon-expressen król Karol rumuński. Na dworzec nie dopuszczono ani jednego przedstawiciela prasy. Król odjechał z dworca wprost do „Grand hotelu” na placu Vendome.

— W porcie Brema zderzył się wojskowy okręt holenderski „Lief” z makiem niemieckim „Gans”. Okręt holenderski doznał poważnych uszkodzeń.

— Szwedzi minister pr. mgr. Sander powołał drogą powiatową z Malmö.
— Przedstawiciel departamentu marynarki Stanów Zjednoczonych oświadczył, iż marynarka amerykańska otrzymała nowa dział 16-calowe, które będą na odległość

1100 mil morskich. Waga jednego podobnego działa wynosi około 1000 kg. Pancerz amerykańskiej obrony jest osłonięty 9-taki armat wojny.

— Od 4 dni stał Stany Zjednoczone nie przedchłodził łąk upraw, od których zginięto już 150 000. W Nowym Jorku temperatura utrzymuje się na wysokości 36 stopni, a w południowych częściach, w szczególności w Iowa, terminowe wykazuje 40 C. Meteorologowie nie przewidują na takie żmudne zniszczenia. Tyżenie mieszkańcy N. Yorku spędzili ostatnią noc na placach i w parkach.

— W wywiadzie z redaktorem szwedzkiego dziennika jingolwiskiego „Vreme” węgierski minister pr. mgr. Kanya oświadczył m. in., że Węgry pragnęłyby uzyskać równoprawność w dziedzinie zbrojeniowej z przysiężnymi towarzyszami.

Plac a kryzys

W świecie smutnych dyktandów ostatniego kryzysu, dyrektor Międzynarodowego Biura Pracy, p. Harold Butler, w swym raporcie, przedstawianym Międzynarodowej Konferencji Pracy, analizując poglądy, zgłoszone przez pewne koła ekonomistów, według których redukcja płac pracownictwa jest uważana, jako kluczyca do sukcesu, służąca do pobudzenia aktywności ekonomicznej kraju i jako sposób zapobiegania bezrobociu.

Międz. Biuro Pracy dokonało dla osmiu państw, a mianowicie dla Francji, Czechosłowacji, Szwecji, Wielkiej Brytanii, Belgii, Stanów Zjednoczonych, Niemiec i Polski szerokiej badań i wykonało szereg kresy, w których wykazuje zmiany, szacujące w dziedzinie płac i ilości zatrudnionych pracowników. Otóż porównanie tych danych jasno wykazuje, że nie ma bezpośredniego związku między wygórowaną płacą i ilością zatrudnionych pracowników.

Jedną się powołuje na badania, przeprowadzone naprzęd w skali międzynarodowej, pisze dyrektor Butler, jedyną wadlikiem jakimi może nam ich wyściągnąć jest ten, że plany godziące pracowników są tylko jednym z elementów, który wpływa do określania ogólnego poziomu wynagrodzenia w danym okresie.

A w związku z polityką monetarną państw dyrektor Butler czyni następujące uwagi: „To co przygotowano niekiedy drogą do przesady zmiany poglądów było stwierdzenie, że tradycyjna metoda deflacyjna nie okazała powrotności naszego społeczeństwa od 1929 r. katastrofalnego upadku handlu, produkcji, cen i zatrudnienia. W ciągu lat 1930, 1931 i 1932 panowała, która przetrwała ednomy katastrofalny wpływ kryzysu, nadełszy na wszelkie próby wprowadzenia wszelkiego rodzaju deflacyjnych środków.”

Niemieczech, Stanach Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, oraz innych jeszcze krajach, z niemiłym skutkiem osiągnięto odwołanie obniżki kwoty produkcji i cen, zredukować wydatki państwa i bardzo często obniżać płace pracowników. Zaden z tych obniżek nie do zadowalających wyników. Bezrobocie nie przestało się zmniejszać, a w niektórych krajach, zwłaszcza w Wielkiej Brytanii, nie przestawało się kurczyć, znanie malało. W miarę jak ceny spadały, ciężary dlańników stawały się tym cięższe, szczególnie dla robotników, ponieważ spadek cen produktów roboczych był szybszy od spadku cen artykułów przemysłowych. Dzięki temu redukcja płac nie mogła być podatkim swym zobowiązaniem płacić podatków, nie tak komunawo przyspędzając na nich ciężki podatek. Kraje teolice, w skutek stopniowego spadku wartości ich produktów eksportowych, wkradły się do nich niebezpieczeństwo zapłacenia podatków od swych długów zagranicznych i utrzymania importu towarów ograniczających w rozmiarach poprzedzających kryzysy.”

Ciekawie przedstawia tryb. Butler sprawę rozwoju problemu sprawiedliwego wynagrodzenia w pracy. Stwierdza, że kryzys wypłynął dodatnio na sprawę t. zw. „płacy cy minimalnej”.

W ciągu samego roku 1936 r. następujące kraje uchwały nowe prawa, ustalające wysokość płac minimalnych, są to: Belgia, Brazylja, Białgaria, Guatemala, Nowa Zelandja, Panama, Wenezuela i Japonia. W Nowej Zelandji za ten pierwszy miesiąc lata wysokość podstawowych płac, w sposób stałe zastosowanie, a Trynidad i Tobago uzyskał władzę w zakresie wysłania obywateli, którzy nie chcą wchodzić w przemyśle. W Kanadzie podobne umiarkowanie zostało dokonane w stanach Alberta i Nowej Brunswiku, a podobną ustawę wzięli także w 1935 r., dotychczas płac minimalnych ustala Komisja Prawna Rady Stanu za niekonstytucyjną, ponieważ kwota minimum ogranicza wolność parlamentu Związkowego w tej dziedzinie.

W Stanach Zjednoczonych, a mianowicie w stanie Nowy Jork, ustalono w tym minimalną stałą różnicę między państwami, decydującą o tym, że państwa niekonstytucyjnie. Decydująca ta postawiła pod znakiem zapytania prawomocność analogicznych ustaw, obowiązujących w 11 stanach. Co prawda, Sąd Najwyższy straszył się do tego sprzeciwianego swego ograniczenia, tak, że właściwie, co się znowy Stanów Zjednoczonych, sprawa płac minimalnych jest dotąd nie została prawie rozstrzygnięta.

Co za częściej porównała się do inna metoda, polegająca na zapewnieniu pracownikom płacy podstawowej na zasadzie uznania mowy praw obywateli płacy minimalnej, w sposób stały, w sposób stały. Ta metoda stała się wprowadzającą przez Bułgarię, Grecję, Irlandję, prowdzie kanadyjską Nową Szkocję i Quebec, a przede wszystkim we Francji.

Ważną do większości przemysłu po ten pierwszy wprowadzono system analogiczny dla systemu plac podstawowych. Również w Belgii w znacznej części przemysł przyjęto dla robotników niewykwalifikowanych płace minimalne na podstawie umów zbiorowych, które również zostały wprowadzone w stosunku do pracowników, wykonywających roboty na koszt państwa.”

Dyr. Butler w swym raporcie podkreśla poza tym postępy, osiągnięte w skali międzynarodowej w tak doniosłych sprawach jak kwestia dodatków rodzinnych i rozwój innych sposobów uzupełnienia niewystarczających dochodów pracowników, a w końcu oświadcza:

„Świat zmienia stała, choć może w sposób nieregularny, do utwardzenia polityki społecznej, której zadaniem jest zapewnić pewne minimum dobru, czy też w postaci plac cyfrowalności społecznych, tym wszystkim, którzy wkład swój wnoszą do wspólnej skarbnicy dóbr.”

Rzykowna rezolucja

Ostatnio odbyło się w Warszawie posiedzenie rady związku powiatów, które — według informacji „Przeglądu” nr 21 z 4 b. m. — w zakończeniu swego obrad wyraził

opinię, że „wobec dotychczasowego stanu sprawy, należałoby wycofać się z projektu ustawy o powołaniu komisji powiatowej, w sprawie powiatów, p. Jaroszyńskiego, powołania związku powiatów.”

Uchwała ta, przez nikogo niespodziewanie, niewątpliwie nie zabrzmiwała na rozległa, gdyż nie okolekoniła, iż m. in. właśnie nasza pisma niedługo później (ostatnio w dn. 6 b. m.) zabrakło głosu o roli p. Jaroszyńskiego, jako działacza społecznych, tym samym nie uchwały rezolucji niniejszą wzmianką.

Szkoda, że „Samorząd” nie podaje, skąd się w ogóle wzięła na wspomnianym posiedzeniu wypowiedź wniosk i, że może to być solentowane co do obecności na posiedzeniu członków rady, a wśród nich starostów. W każdym razie, nie wypłyło na to, aby swobodnie i w sposób faktyczny powołać się na wyrok, przy tym powołano nie małą rolę w związku powiatów miał „szeregi” i „komitet”. Wypowiedź pod tym względem nie ma charakteru charakteru rezolucji, która w podobnych wypadkach powoduje się jednomyślnie, między innymi więcej partycypacja, tym niemniej nigdy nie przekonywała. Ochrucenie z odwołaniem. Wątek wiomom wykładany przez, przy tym powołano nie małą rolę w ogólnym wyszku sążnia, w związku z tym, że chodzi o zachowanie wzajemnego szacunku i szacunku, więc ktoś mógłby powiedzieć, że to jest trochę umiara i ostrożności, ale na zlekki wypadek. Bo, znowu, jak się rozumie, skąd rano na składanie wniosku o powołanie posiedzenia projektu do przekształcenia, iż zarządy są „niezgodnie z interesami”.

Z całą lejalnością opinię wywarła przez nas serafy i zastępowania co do działalności p. Jaroszyńskiego, je-

Katolicy wobec rządów ludowych we Francji

Ogromną sensację wywołała we Francji oświadczenie konserwatywno - katolickiego deputowanego le Cour - Graudimona, który w swej mowie wyraził wiary w nadejście dnia, gdy wszyscy Francuzi zjednoczą się w myśli zasad pałtryzmu i umiowiana wolności i to zjednoczą się na podstawie tego...

„co niedługo nastąpią strukturalny reformy, jest — to — pokójowa rewolucja. Obowiązkiem naszym nie jest zachowanie nieudolności, lecz wprowadzenie porządku bardziej ludzkiego, opartego na produktach, które nie są w stanie, który podlegałby złota potrzebom, produkując, a produkując — potrzebom ludzi, są dla ludzi, ponieważ na służbę ideałów, który życie ludzkie jest”.

Te słowa deputowanego odskakiwały nie tylko (i może — nie tyle) jego przyjaciele polityczni, lecz również lewica. Mówca zastrzegł się, że Frontowi Ludowemu bynajmniej nie zarzucał śmiałości reform. Raczej chciałby przyspieszyć ich tempo, wznaglając proces „pokojowej rewolucji”, zamierzającą przez Rząd Bluma.

Organ demokracji katolickiej „Le Peit Democrat” pisał:

„Front Ludowy” istnieje nadal. Nie mniej go robicie, słuchajcie. „Front Ludowy” jest potęgą. Przed naszymi oczyma rozwija się proces rewolucji. Ony on nie był gwałtowny ani krwawy! W tym kierunku trzeba szeroko się wycisnąć.”

Redaktor naczelny wspomnianego organu stwierdził, że obóz jego nie obraża się bynajmniej za nazwę, jaką obdarzyłą go konserwatyści — „czterwójny chrześcijański”. Katolicy i demokraci — wyjaśniał — uważają za swój obowiązek wziąć udział i współdziałać w wydarzeniach, które są niechronione. Zadanem ich jest postarać się o to, by przewrót nie rozwijał się bez przelania krwi i bez gwałtów, jak również — postarać się o to, by masy wróciły do religii.

W związku z powyższą sprawą należy stwierdzić zdecydowanie zmianą stosunków między demokracją a kościołami katolickimi. Minęły już — i minęły w ostatnim dopiero okresie te czasy, gdy rozróżnienie „lewicy” od „prawicy” opierało się na stanowisku „przeciw religii” czy „za nią”.

Dotąd wytyrzoła się inna linja polityki: za demokracją, za „rewolucją”.

Wymowne

lucją pokojową”, czy przeciw niej.

Ostatnie wydarzenia w tej dziedzinie rozwijały się w tempie nadszybczym szybkości. Opowiadanie się Kościoła we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z rezizmem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, przychylące jak sobie. Rzecz dziejąca, że choćby organ radykalny, jak Kościół we Francji za reformami społecznymi, planującymi wywalkę z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej faz

